

Η περιπέτεια υγείας ενός συναδέλφου εν μέσω κορωνοϊού

Δημοσίευση της περιπέτειας υγείας ενός συναδέλφου εν μέσω κορωνοϊού:

“Θα είμαι σύντομος και ακριβής στην αφήγηση όσων έζησα το τελευταίο διάστημα.

Το Σάββατο 21 Μαρτίου ανέβασα πρώτη μέρα πυρετό. Ο πυρετός συνέχισε και την επόμενη μέρα, την Κυριακή. Τηλεφώνησα σ’ έναν παθολόγο της γειτονιάς, στον οποίο πηγαίνω μία φορά στα 2-3 χρόνια όταν αρρωσταίνω ή όταν θέλω να κάνω τσεκ απ. Ούτε καν το όνομά μου δεν θυμόταν. Καμία σχέση δηλαδή με «γιατρό μου». Διότι «γιατρό μου» δεν έχω όπως δεν έχει και η πλειοψηφία των ανθρώπων αυτής της χώρας. Ο άνθρωπος αυτός μου είπε να πάρω ντεπόν και να του τηλεφωνήσω ξανά τη Δευτέρα. Τη Δευτέρα ο πυρετός συνεχιζόταν και μάλιστα ανέβαινε σε ύψη ανησυχητικά, άνω του 39. Ο γιατρός μου είπε να τηλεφωνήσω στον ΕΟΔΥ διότι θα χρειαζόταν να κάνω πιθανώς το τεστ για τον κορωνοϊό. Να σημειώσω εδώ ότι ο γιατρός αυτός φοβόταν να με εξετάσει από κοντά και ήταν και δυσεύρετος ακόμα και τηλεφωνικά. Τηλεφωνώ λοιπόν τη Δευτέρα 23 Μαρτίου στον ΕΟΔΥ. Το σηκώνει μια κυρία, η οποία αμέσως μου βάζει τις φωνές:

«Να πάρετε τον γιατρό σας κύριε. Είναι δυνατόν να δίνει ο ΕΟΔΥ ιατρικές οδηγίες;»

Ίσα που πρόλαβα να ψελλίσω ότι ο γιατρός μου μού είπε να τηλεφωνήσω,

«Να μέινετε σπίτι 14 μέρες» μου είπε η «ευγενική» κυρία και μου το έκλεισε.

Τα συμπτώματα συνεχίζονταν – πυρετός, βήχας, κούραση- και ο «γιατρός μου» δεν σήκωνε καν το τηλέφωνο. Έψαξα στο ίντερνετ και βρήκα τυχαία μια παθολόγο (άγια γυναίκα) στη γειτονιά μου, η οποία δέχτηκε να με παρακολουθεί τηλεφωνικά... Την Τρίτη και την Τετάρτη το βράδυ ανέβασα 40 πυρετό. Ντεπόν, κομπρέσες και

αγωνία. Εμφανίζονται και σίελα με αίμα. Την Πέμπτη 26 Μαρτίου η γιατρός μου είπε να πάω αμέσως στο Σωτηρία για να κάνω το τεστ και να νοσηλευτώ. Έπρεπε όμως κάπου να αφήσω το 7χρονο παιδί μου όμως (άλλη αγωνία κι αυτή, να το αφήσω κάπου αλλά να μην κολλήσω και τους δικούς μου, μέσω του παιδιού). Το άφησα με ενοχές στην αδερφή μου και πήγα με τη σύζυγό μου στο Σωτηρία την Πέμπτη το μεσημέρι, έχοντας ετοιμάσει και μια τσάντα με 2 αλλαξιές ρούχα.

Στο Σωτηρία, μια νοσοκόμα σε κουβούκλιο με ενημέρωσε ότι δέχονται μόνο επιβεβαιωμένα κρούσματα.

«Δηλαδή» της είπα, «αν έρθω με τεστ που θα έχω κάνει ιδιωτικά θα με δεχτείτε;» ρώτησα.

«Ναι» μου απάντησε.

Οπότε, αφού με έδιωξαν από το Σωτηρία, παρά τα σοβαρότατα συμπτώματα, πήγα σε ιδιωτικό νοσοκομείο εκεί κοντά και έκανα το τεστ, πληρώνοντας 270 ευρώ! Τα αποτελέσματα όμως θα έβγαιναν την επόμενη το απόγευμα. Επιστροφή στο σπίτι λοιπόν. Ενημέρωσα τη γιατρό, η οποία δεν το πίστευε ότι με έδιωξαν. Την επόμενη μέρα, στα συμπτώματα προστέθηκε και ένα βάρος στο στήθος, Η γιατρός μου είπε ότι πρέπει οπωσδήποτε να νοσηλευτώ σε νοσοκομείο. Ήταν όμως απολύτως απαραίτητο να έχω το αποτέλεσμα του τεστ, ώστε να νοσηλευτώ στο ανάλογο μέρος. Αν δεν είχα τον κορωνοϊό θα με πήγαιναν σε πτέρυγα με όσους δεν είχαν τον ιό. Αν πήγαινα όμως χωρίς το αποτέλεσμα του τεστ θα με πήγαιναν σε πτέρυγα με ύποπτα κρούσματα κι εκεί πιθανώς θα τον κολλούσα ακόμα κι αν δεν τον είχα!

Το απόγευμα της Παρασκευής, 27 Μαρτίου ήταν εφιαλτικό. Αισθανόμουν ότι όπου να 'ναι θα άρχιζαν οι δύσπνοιες, ο πυρετός ήταν πάνω από 39 και οι φίλοι και συγγενείς με άγχωναν με τις συμβουλές τους. Κάθε 10 λεπτά έπαιρνα τηλέφωνο στο ιδιωτικό νοσοκομείο να μου πουν αν βγήκαν τα αποτελέσματα. Στον ΕΟΔΥ οι αθεόφοβοι μου είπαν να πάω στο Σωτηρία κι εγώ τους έλεγα ότι δέχονται μόνο επιβεβαιωμένα κρούσματα και μου

απαντούσαν «αποκλείεται». Έπειτα από αρκετά λεπτά με πήραν από τον ΕΟΔΥ και μου είπαν ότι είχα δίκιο....Είχα ντυθεί και ήμουν έτοιμος να πάω στον Ερυθρό Σταυρό (Κοργιαλέννειο-Μπενάκειο νοσοκομείο) που εφημέρευε. Ενώ ήμουν έτοιμος να ξεκινήσω μου τηλεφωνούν: Αρνητικό το τεστ. Ανακούφιση. Πάω με τη σύζυγό μου και το παίρνουμε και αμέσως μετά πάμε στο εφημερεύων νοσοκομείο του Ερυθρού. Εκεί οι γιατροί στη διαλογή φοβήθηκαν όταν τους είπα τα συμπτώματα. Δεν με έστειλαν όμως στην ειδική πτέρυγα με τα ύποπτα κρούσματα, καθώς είχα πρόσφατο τεστ. Μου έκαναν μέσα σε 5-6 ώρες τις απαραίτητες εξετάσεις – μέσα σε συνθήκες συνωστισμού απαράδεκτες για όλους, γιατρούς και ασθενείς, αντιμετωπίζοντάς με ταυτόχρονα με μεγάλη επιφύλαξη. «Χρειαζόμαστε 2 αρνητικά τεστ για να είμαστε σίγουροι» μου είπαν. Οι εξετάσεις έδειξαν σημαντική λοίμωξη του αναπνευστικού. Μου έγραψαν ισχυρή αντιβίωση. Αρχισα να παίρνω την αντιβίωση και ο πυρετός άρχισε να υποχωρεί.

Η γιατρός όμως επέμενε να κάνω αξονική θώρακος (στον Ερυθρό μου είχαν κάνει μόνο ακτινογραφία) και μου είπε να πάω τη Δευτέρα στο νοσοκομείο Γεννηματά. Στο Γεννηματά πήγα στο Παθολογικό τμήμα και από εκεί με έδιωξαν κακήν-κακώς και με έστειλαν στο ιατρείο του κωρονοϊού του νοσοκομείου, επειδή χρειαζόντουσαν 2 τεστ για να είναι βέβαιοι. Στο ειδικό τμήμα του κωρονοϊού ζήτησα να μου κάνουν και δεύτερο τεστ. Αρνήθηκαν. Με έδιωξαν λέγοντάς μου να παραμείνω στο σπίτι και να παίρνω την αντιβίωση. Αναγκάστηκα να κάνω την αξονική σε ιδιωτική κλινική. Η αξονική έδειξε πρόβλημα στον δεξιό πνεύμονα. Θα συνεχίσω να παίρνω αντιβίωση για αρκετές μέρες ακόμη. Σήμερα 15 μέρες μετά εξακολουθώ να έχω δέκατα αλλά είμαι καλύτερα. Ήμουν άτυχος, διότι έπαθα μια (συνηθισμένη) λοίμωξη του αναπνευστικού εν μέσω της κρίσης του κορωνοϊού. Κι έτσι συνειδητοποίησα το μεγάλο σκάνδαλο των ημερών: ΔΕΝ ΚΑΝΟΥΝ ΤΕΣΤ. Κι έτσι κάποιος που έχει π.χ μια λοίμωξη του αναπνευστικού στοιβάζεται με ύποπτα κρούσματα του ιού και πιθανότατα τον κολλάει. Αφήστε που όταν δεν γίνονται τεστ δεν ξέρουμε, πολύ απλά, που βαδίζουμε ως κοινωνία. Δεν θέλω όμως να επεκταθώ σε γενικόλογες αναφορές. Η περιπέτειά μου με έκανε

να αισθανθώ στο πετσί μου τη διάλυση του δημόσιου συστήματος υγείας, την απαράδεκτη κατάσταση με τον ΕΟΔΥ και το πόσο ευάλωτοι είμαστε όλοι απέναντι σε ανεύθυνους ηγετίσκους που το μόνο που τους νοιάζει είναι οι δημοσκοπήσεις και το πλιάτσικο (διπλασιασμός της τιμής των ιδιωτικών ΜΕΘ) εν μέσω της κρίσης.

Όμως ο βασιλιάς είναι γυμνός και ολοένα και περισσότεροι, ανεξαρτήτως πολιτικών απόψεων, έχουν αρχίσει πλέον και το καταλαβαίνουν... ..”

Γ.Κ.

πηγή: eforiakoi.org